

AKP'NİN İŞÇİ SINIFINA ZARARLARI

Aydınlık Dergisi, 4 Haziran 2006

Yıldırım Koç

Üçbuçuk yıldır AKP iktidarlarını yaşıyoruz. Bu dönemde çalışma yaşamında işçi sınıfı aleyhine yapılan düzenleme, uygulama ve gelişmeleri özet olarak döktüğümüzde, uzun bir liste çıkıyor. İşçi sınıfı, 12 Eylül sonrasında bile bu kadar büyük darbeler yemedi. 12 Eylül sonrasında bazı sendikaların faaliyeti durdurulmuştu, bazı sendikaların ise sendikal çalışmaları kısıtlanmıştı. Bu baskı döneminde işçi sınıfı aleyhinde yapılan düzenleme ve uygulamalar, son üçbuçuk yılda yapılanlardan fazla değildir. ABD ve AB emperyalizmi, doğrudan veya IMF-Dünya Bankası aracılığıyla Türkiye'ye ve işçi sınıfımıza savaş açmıştır. AKP iktidarları da emperyalist güçlerin taleplerini yerine getirmektedir.

Sendikacılık hareketine indirilen en büyük darbe, işsizlik ve kaçak işçilikteki artıştır. Son üçbuçuk yılda emperyalizmin uygulattığı politikalar sonucunda resmi işsizlik rakamları bile yüzde 11,9 düzeyine çıktı. Gerçek oran ise yüzde 20'lerdedir. Ayrıca, yine resmi verilere göre, istihdam edilenlerin yaklaşık yarısı kayıt dışı sektördedir. Yabancı kaçak işçilik de yaygınlaşmaya devam etmektedir.

Türkiye tarihinin en büyük özelleştirmeleri AKP iktidarları döneminde yapıldı. Özelleştirmeler, Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni zayıflattı, devletle halk arasındaki çıkar bütünlüğüne darbe indirdi. Türkiye'de devletçilik farklı kökenlerden ve inançlardan insanları kaynaştırmanın bir aracı olmuştur. Özelleştirmelerle ulusun bütünleşmesi süreci de zayıflatıldı. Ayrıca, özelleştirmeler nedeniyle işçiler işsiz kaldı, köylüler mülksüzleşti, kamu malları yağmalandı, sosyal devlet kalıntıları tasfiye edildi. Bu sürecin bir parçası olarak, kamu işyerleri kapatıldı; kamu kesiminde hizmet satınalma, taşeronluk, fason üretim gibi uygulamalar yaygınlaştırıldı.

Son üçbuçuk yıllık dönemde işçilerin ve memurların gerçek gelirleri geriledi. Ayrıca, ücretlerden vergilendirilmeyen bölüm (özel indirim) kaldırıldı. Gelir vergisi dilimleri işçiler ve memurlar aleyhine düzenlendi. Dolaylı vergiler daha da artırıldı.

2003 yılında kabul edilen 4857 sayılı İş Kanunu ile işçi kiralama, çağrı üzerine çalışma, çalışma süresinin günlere eşit olarak dağıtılmaması, süresi belirli iş sözleşmesinin daha da yaygınlaştırılması gibi uygulamalar mevzuatımıza sokuldu. Ayrıca, 57. hükümet döneminde getirilmiş olan iş güvencesinin kapsamı daraltıldı.

5227 sayılı Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Kanun ile Türkiye'nin üniter yapısına büyük darbe indirilecek ve eyalet sistemine geçişin altyapısı oluşturulacaktı. Bu kanun, bir defa daha görüşülmek üzere Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından Meclis'e geri gönderildi.

SSK'lıların ve onlar adına işverenlerin ödediği sosyal sigorta primleriyle kurulan SSK sağlık tesislerine el konuldu ve bunlar Sağlık Bakanlığı'na devredildi. Hükümet, Sağlık Bakanlığı'nın taşra teşkilatını kaldırarak, Bakanlığa bağlı tüm sağlık kurumlarını yerel yönetimlere devretmeye hazırlanmaktadır.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü kaldırıldı.

Bu dönemde işten çıkarmalar arttı; zorla emeklilik ve sürgün uygulaması sürdürüldü; sendikasızlaşma yaygınlaştı.

Sosyal güvenlik ve sağlık alanında yapılan yeni düzenlemeler, işçilerin, memurların, emeklilerin ve bu kişilerin bakmakla yükümlü oldukları kişilerin güvencelerine büyük darbeler indirdi; kişilerin ödeyeceği sağlık giderlerinin büyük ölçüde artmasına neden oldu.

Anayasa'nın 90. maddesinde yapılan değişiklik sonrasında ILO Sözleşmelerinin doğrudan uygulanırılık kazanması dikkate alınmadı. Grev ertelemeleri sürdü; hükümet, çeşitli kanalları kullanarak, başta Orman-İş olmak üzere, sendikalara müdahalede bulundu. Kıdem tazminatı ve kamu personel düzeninde reform çalışmaları da sürmektedir.

AKP iktidarının parlamenter demokratik düzen içinde işçi sınıfına çıkarttığı fatura, 12 Eylül yönetiminin yoğun bir baskı düzeninde çıkarttığı faturadan daha hafif değildir.